

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.256/2016/6.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Márton Gizella előadó bíró
 . Rothermel Erika bíró

A felperes: felperes neve
(**címe**)

Képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda
(Dr. Izsó István ügyvéd, **cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal,
mint a Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal jogutóda (1117 Budapest,
Budafoki út 60.)

Képviselője: szervezeti képviselő

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A jogerős határozatot hozó bíróság és határozatának száma:
ővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság
23.K.34.467/2014/9. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria
- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.34.467/2014/9.
számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgárságú felperes 2010. március 1. napján
tartózkodási engedély iránti kérelem Magyarországon való

előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet és keresőtevékenység célú tartózkodási engedélykérelmet terjesztett elő az alperesi jogelőd Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóságán. A méltányossági kérelmét azzal indokolta, hogy új munkalehetőséget kapott, nem kíván Kínába utazni a tartózkodási engedély kérelmezése iránt, mert Magyarországon szeretne élni, házastársa is több éve itt él.

- [2] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 2014. július 23. napján kelt 106-1-40252/3/2014-T. számú határozatával a méltányossági kérelmet elutasította.
- [3] A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperesi jogelőd a 2014. október 3. napján kelt 106-T-25621/8/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Utalt arra, hogy a házastárs kérelmezte a tartózkodási engedélye meghosszabbítását, az eljárás folyamatban van, a házastárs ezért nem rendelkezik érvényes tartózkodási engedéllyel. Helyszíni ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a felperes és házastársa a bejelentett lakcímen ténylegesen nem laknak, ott a családi együttélés nem bizonyított. A kérelemben a felperes kivételes méltánylást érdemlő körülményt nem jelölt meg, ezért a kérelem elutasítása jogszerű volt.

Kereseti kérelem és ellenkérelem

- [4] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Hivatkozott a hazája szerinti külképviseleti ügyintézés elhúzóására, az utazás magas költségeire, a kiutazás miatt az új munkavállalási lehetőségének az elvesztésére, továbbá utalt arra is, hogy a családi kapcsolat fennállását újabb helyszíni ellenőrzéssel, vagy személyes meghallgatással tisztázni kellett volna. Előadta, hogy a házastársával szemben folyó eljárás befejezéséig az eljárást fel kellett volna függeszteni. Állította, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) végrehajtására kiadott 114/2007.(V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (4) bekezdéséből nem következik, hogy egyéb méltányossági körülményeket a hatóság nem vizsgálhat.
- [5] Az alperesi jogelőd a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ítéletével elutasította. Ítéletének indokolásában utalva a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjában, (4a) bekezdésében foglaltakra, kifejtette, hogy a

magyarországi kérelmezés feltétele a kivételes méltánylást érdemlő körülmény fennállása. A külföldi kérelmezés költségessége, időigényessége, a munkavesztés esetleges lehetősége ilyen kivételes méltánylást érdemlő körülménynek nem tekinthető, mert ilyen csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet, amely nem kizárólag a kérelmező érdekkörében következett be. A munkavállalás lehetősége nem ilyen körülmény, az a felperes tudatos tevékenységének eredménye, azt rajta kívül álló körülmények nem befolyásolják. Rámutatott a bíróság, hogy a felperes ugyan állította a tényállás tisztázatlanságát, de nem jelölte meg, hogy milyen tény vagy bizonyíték tekintetében tekinthető hiányosnak a tényállás. A bíróság szerint a hatóság a tényállást tisztázta, helyszíni ellenőrzést tartott, ahol bizonyított volt, hogy a felperes és házastársa a bejelentett lakcímen nem laknak. Ezzel ellentétes tényt a felperes nem bizonyított. Rögzítette tényként a felperes bejelentése alapján, hogy a felperes házastársa tartózkodási engedély iránti kérelmét elutasították.

- [7] Mindezek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes jogelődje a vonatkozó anyagi és eljárási szabályokat betartotta, határozata a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ban foglaltaknak megfelelt, a felperes által hivatkozott, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) eljárási szabályai megsértésre nem kerültek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Vhr. 47.§ (1) bekezdését, (4) bekezdés a) pontját, (4a) bekezdését, a Ket. 1.§ (1)-(2) bekezdését, 2.§ (3) bekezdését, 7.§-át, a 37.§-ának közelebbről meg nem jelölt rendelkezését, 50.§ (1) és (6) bekezdését, 72.§ (1) bekezdés ea-ec) alpontjait, a Pp. 164.§ (1) bekezdését, 336/A.§ (2) bekezdését, 339.§ (1) bekezdését, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését.
- [9] Állította, hogy olyan körülményekre hivatkozott, amelyek nemcsak együttes, de egyenkénti értékelésük mellett is a méltányossági kérelmét megalapozták. Így a nagy távolság és az utazással járó jelentős költség, a külképviseleti kérelmezés fél éves időtartama, a házastársától való elszakadás, a munkalehetősége elvesztése mint szempontok értékelése a kérelme kedvező elbírálását kellett volna, hogy eredményezzék. Állította továbbá, hogy a költséghatékonyság elvére is figyelemmel kellett volna lenni, a hazautazás fedezetével való rendelkezés szabálya mellett. Sérelmezte, hogy az alperesi jogelőd bizonyítási eljárást nem folytatott le, nem tisztázta a tényállást, nem indokolta megfelelően a határozatát sem. Előadta, hogy a házastársával szemben folyó eljárásra tekintettel a

méltányossági kérelme elbírálása tárgyában folyó eljárást fel kellett volna függeszteni. Hivatkozott a családi élet védelme körében az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkének 2. pontjára, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésére is, továbbá más ügyekben hozott eseti döntésekre. Állította, hogy a külképviseleti ügyintézés időigényes, 21 nap alatt nem zárul le. A Vhr. 47.§ (4) bekezdése példalódzó felsorolást ad, ezért egyéb méltányossági körülmények is vizsgálhatók. A keresetében felsorolt körülmények közül a keresőtevékenység önmagában nem különös méltánylást érdemlő körülmény, de egyéb, ahhoz szorosan kapcsolódó körülményekkel együtt értékelve, már megalapozzák a kérelme kedvező elbírálását. Hivatkozott arra is, hogy ezek a körülmények nem általa alakítottak, hanem akaratán kívüli állapotok, körülmények, ezért figyelembe vételük, értékelésük nem maradhatott volna el. Sérelmezte, hogy a bíróság az alperesi jogelőd által elkövetett jogsértéseket törvénysértően figyelmen kívül hagyta és jogsértően jutott arra a megállapításra, hogy az alperesi jogelőd határozata jogszerű.

- [10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.
- [11] Az alperes személyében jogszabályon alapuló jogutódlás következett be, amelyet a Kúria a 361/2016. (XI. 29.) Korm. rendelet 1.§-a és 7.§-a alapján megállapított.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [13] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Kúria a Ket. 37.§-ának megsértését nem vizsgálta, mert a felperes nem jelölte meg, hogy ennek a jogszabályhelynek melyik rendelkezését sértette meg a jogerős ítélet és ez a felülvizsgálati kérelem tartalmából sem állapítható meg.
- [14] A Kúria a perben rendelkezésre állt adatokból, bizonyítékokból azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette az ügyben irányadó tényállást, és abból helytálló jogi következtetést vont le a kivételes méltánylást érdemlő körülmények fennállásának hiányára, a másodfokú határozat megalapozottságára.
- [15] A Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja szerint a Magyarország területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedély iránti kérelmét a szálláshelye szerint illetékes regionális igazgatóságon is előterjesztheti, amennyiben a belföldi kérelmezést kivételes méltánylást érdemlő körülmény - így különösen

családeggyesítés vagy gyógykezelés - indokolja. A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes olyan többlet indokra, amely a kivételes méltánylást alátámasztja, nem hivatkozott.

- [16] A Kúria álláspontja szerint kivételes méltánylást érdemlő körülménynek a földrajzi távolság miatti jelentősebb összegű utazási költség sem tekinthető, mert annak fedezetével a Harm.tv. 13.§ (1) bekezdés f) pontja értelmében a felperesnek rendelkeznie kell. Ez alól a kötelezettség alól a költséghatékonyság elvére való hivatkozás sem menti fel a felperest, tekintve, hogy ez a hatósági eljárás alapelve és nem a kérelem elbírálásának egyik szempontja. A felperes jogszabálysértésként hivatkozott bizonyítási teher megfordulására, de annak indokát nem adta. A bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte a Pp. 164.§ (1) bekezdése folytán, a külföldi ügyintézés 21 napot meghaladó időtartamának állítása a bizonyítási teher megfordulását nem eredményezi. A külföldi kérelmezés olyan mértékű elhúzódnását a felperes nem bizonyította, hogy annak relevanciát lehetne tulajdonítani, ezért az elsőfokú bíróság e körben is helytálló megállapításokat tett.
- [17] A keresőtevékenységi szempontok figyelembe vételére szintén nem kerülhet sor, mert a keresőtevékenység, mint tartózkodási cél nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a megalapozott kérelmezés utáni engedélyezés következménye. A felperes tartózkodási engedély hiányában jogszerűen nem is végezhet keresőtevékenységet, így e hivatkozása javára nem szolgálhat. Ezzel összefüggésben a keresőtevékenység elvesztésének lehetősége pedig bizonyítást nem nyert, ezért egyéb szempontokkal való együttes értékelésére sem kerülhetett sor.
- [18] A felperes a bizonyítási eljárás hiányát iratellenesen állította. A hatóságnak a felperes által benyújtott kérelmet a felperes által szolgáltatott bizonyítékok alapján kell elbírálnia, a kérelem megalapozottságának ellenőrzésére folytathat bizonyítást. A hatóság ilyen bizonyítási eljárást lefolytatott, helyszíni ellenőrzést tartott, azonban további bizonyítási cselekményekre nem volt szükség, mert a tényállás tisztázott volt. A felperes a helyszíni ellenőrzésen tapasztaltakat - ruha és személyes használati, berendezési tárgyak hiányából eredő ott nem lakás tényét - nem cáfolta meg, ellenbizonyítással - a perbeli bizonyítási kötelezettsége ellenére - nem élt.
- [19] A felperes által hivatkozott körülmények sem egyenként, sem összességükben a méltányossági kérelem megalapozottságát nem eredményezhették, mert nem voltak kivételes méltánylást érdemlő körülménynek tekinthetők. A nagy távolság, az utazás és kint tartózkodás költség- és időigénye, a külföldi kérelmezés időtartama nem olyan körülmények, amelyekkel a felperesi kérelmezőnek nem kellene számolnia, és akadályoznák a származási országa szerinti ügyintézésben, ezért kivételes méltánylást nem tesznek lehetővé,

emiatt a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja és (4a) bekezdése az eljárás során megsértésre nem került.

- [20] A felperes arra megalapozottan hivatkozott, hogy az eljárás felfüggesztése körében előterjesztett kereseti kérelmének elutasítását a bíróság nem indokolta meg, de ez az eljárási hiányosság az ügy érdemére, az alábbiakban kifejtettek szerint, nem hatott ki, ezért a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor. A felperes ugyanis az eljárás felfüggesztésének szükségességére tévesen hivatkozott, a Ket. 32.§ (1) bekezdése nem került megsértésre. A felperesnek a keresőtevékenység folytatása célú - és nem családi együttélés biztosítása céljából kért - tartózkodási engedély belföldi kérelmezésére iráni indított eljárásában nem volt jelentősége annak, hogy a házastársa tartózkodási engedélyének meghosszabbítása iránti eljárásban milyen tartalmú döntés születik, ezért annak bevárására és ezért az eljárás felfüggesztésére nem volt indok.
- [21] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy alaptörvényi, alapelvi és eljárási jogsértésre, illetve az ügy érdemére kiható jogsértésre nem került sor, az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, amikor az alperesi jogelőd határozatát a Pp. 339/B.§-a alapján megalapozottnak és törvényesnek tekintve a felperes keresetét elutasította.
- [22] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban jogi képviselet hiányában felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (2) bekezdés alapján rendelkezni nem kellett.
- [24] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2017. március 1.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.
előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**